

TKP 2013 Konferansı Metni

HALK DİRENİŞİNİN IŞIĞINDA DEVİRİMCİ GÖREVLER ve SOSYALİST SEÇENEĞİ YARATMAK

1. İkinci Cumhuriyet'in kurumsallaşıp istikrara kavuşamayacağı ortaya çıkmıştır.

a) Sermaye sınıfının gereksinimleri, ABD emperyalizminin bölgesel planları ve Türkiye gericiğinin özlemleri doğrultusunda gerçekleşen tarihsel dönüşüm, bu dönüşüme destek veren sınıfsal ve siyasal güçlerin beklentilerinin tersine, sermaye düzenini güvenli sulara taşıyamadı. Birinci Cumhuriyet'in tasfiyesi ve İkinci Cumhuriyet'in kuruluşu olarak tanımlanan gerici dönüşüm, burjuva diktatörlüğünün temellerini sarstı, onu sağlamlaştırarak bir yana daha kırılgan hale getirdi.

b) 1920'lerde burjuva devriminin zirve noktasında kurulan Birinci Cumhuriyet, burjuva sınıfının çıkarları doğrultusunda yapılandırılmış, kuruluşa içkin ve tarihsel değer taşıyan ilerici öğelerden arındırılmış, anti-komünizm ve emek düşmanlığıyla çürütülmüş, sermaye sınıfı ve emperyalizmin güncel yönelimlerine uyumlu hale getirilmesi olanaksızlaştığında tasfiye edilmişti.

c) İkinci Cumhuriyet'in erken gelen başarısızlığı, Birinci Cumhuriyet'e geri dönüşü işaret etmez, sermaye egemenliğini bir bütün olarak tehdit eder ve işçi sınıfı açısından devrimci olanaklar yaratır. Sosyalist devrim tezi ve programı bu çerçevede yeniden güncellik kazanmıştır.

d) İkinci Cumhuriyet'in başarısızlığı geçici değildir, tersine çevrilemez. Süreç ya ardı ardına gelen çalkantı ve keskin dönüşlerle kaotik bir karakter kazanacak, ya burjuvazi uluslararası sermayenin de onayıyla daha farklı bir modeli hayata geçirmeye çalışacaktır. Bir diğer olasılık emekçi halkın ülkeyi bambaşka bir rotaya çevirerek sermaye egemenliğine son vermesidir.

e) İkinci Cumhuriyet'in başarısızlığını kalıcı kılan etmenler birden fazladır. Emperyalizm açısından İkinci Cumhuriyet'i birincisine karşı tercih edilir konuma getiren dinamiklerin tamamında tıkanma yaşanmaktadır. Daha başlarken, Türkiye kapitalizminin dikensiz gül bahçesi hayali boşa çıkmış, ABD bölgesel planlarında Türkiye'ye gereğinden fazla güvendiğini fark etmiş, bu arada diğer emperyalist ülkeler ve bölge güçleriyle AKP iktidarı arasındaki çelişkiler derinleşmiştir. Cumhuriyetçi geleneğe hesaplaşmaya yönelen ve son yıllarda büyük mevziler elde eden Türkiye gericiliği ise zafer sarhoşluğunun bedelini ödemekte ve aydınlanmacı, yurtsever birikim karşısında bocalamaktadır.

f) İşçi haklarının azami ölçüde budanmasına ve toplumsal çıkarların tamamen gözardı edildiği bir piyasacı zihniyet egemen kılınmasına rağmen, kapitalist sınıf kendini güvende hissetmemektedir. Türkiye ekonomisinin, büyük ölçüde uluslararası siyasi dengelere bağlı büyümesi, yapısal sorunlarını hafifletmek bir yana, belli açılardan daha da derinleştirmiştir. Türkiye ekonomisi dış kaynaklarda daralma, aşırı borçlanma, cari açığın büyümesi ve inşaat, hizmet gibi sektörlerde şişen balonun patlama riski tarafından kuşatılmış durumdadır. AKP iktidarının sermaye sınıfının iç dengelerine yaptığı müdahaleler de Türkiye burjuvazisini huzursuzlaştırmakta, hükümete verilen krediyi

azaltmaktadır.

g) AKP'nin başta Arap ülkeleri olmak üzere, geniş bir coğrafyaya dönük uygulamaya koyduğu yeni

TKP

Osmanlılık politikası, ABD emperyalizminin destek ve onayına rağmen, kısa sürede çökmüştür. Çöküş, tek başına Suriye'de Baas yönetimini devirme hesabının tutmamasına bağlanamaz. Bölgesel bir güce ve giderek emperyalist bir ülkeye dönüşmek için ekonomik, siyasi, ideolojik kaynaklardan yoksun Türkiye'de Yeni-Osmanlıcılığın tehlikeli ama bir o kadar da geleceksiz bir proje olduğu kısa sürede kanıtlanmıştır.

h) 12 Eylül 1980 faşizmi bir yandan dinsel ideoloji ve örgütlenmelerin önünü açıp, diğer yandan aydınlanmacı birikimi taşıyan solu baskılayarak, AKP iktidarının daha sonra toplumsal ve siyasal yaşamı dinselleştirmede yararlanacağı uygun bir zemin hazırlıyordu. AKP, bu zemini değerlendirirken, gücünü abarttı; Türkiye'deki aydınlanmacı damarı yok saydı, halkın yaşam tarzına ve kamusal alanların kullanımına dönük müdahalelere tepkisiz kalacağını sandı. Bu iyimserliğin karşılığının olmadığı görüldü. Ekonomide ve dış politikada tekleyen AKP iktidarı, ideolojik açıdan da zorlanmaya başladı.

2. Türkiye burjuvazisi, başta Ortadoğu olmak üzere, istikrarsızlığın kural haline geldiği, emperyalist müdahale ve rekabetin şiddetini hiç yitirmediği kaotik bir bölgeye istediği müdahaleleri yapamadığı gibi, altından kalkamayacağı bir yükün altına da girmiştir.

a) Sovyetler Birliği ve Yugoslavya'nın dağılması ile birlikte başka güçlerle birlikte, Kafkaslar ve Balkanlardaki ekonomik ve siyasi varlığını pekiştirmek için harekete geçen Türkiye burjuvazisi, kısa süre içinde hem kendi sınırlarını görmüş hem de bölgeye dair gerçeklerle yakından tanışmıştır. Başarısızlıkla sonuçlanan iddialı denemelerden sonra, siyaseten temkinli, ekonomik açıdan fırsatçı politikalarla her iki bölgede de hatırı sayılır bir güce ulaşmış, enerji boru hatları sayesinde stratejik öneme sahip uluslararası projelerin muhatabı haline gelmiştir. Bu dönem boyunca Türkiye burjuvazisinin çıkarları, gerek TSK gerekse başta Gülen cemaati olmak üzere pek çok dini yapılanmanın düşük profil gösteren ama etkili faaliyetleri ile korunmuştur.

b) AKP iktidarı, Türkiye burjuvazisini, din kartını kullanarak ve ABD emperyalizmi ile yakın bir işbirliği içinde daha agresif bir bölge politikası için koşulların uygun olduğuna ikna etti. Böylece Balkanlarda diğer bölge ülkeleriyle rekabete girilirken, Kafkaslarda Rusya'nın çıkarlarıyla karşı karşıya gelindi. Eski Sovyetler Birliği topraklarını kendi egemenlik alanı olarak gören Moskova yönetimi, Türkiye'nin bölgedeki varlığını ekonomik faaliyetlerle sınırlamak için bir dizi adım attı, bölge ülkeleri üzerinde baskıyı artırdı, cemaat tarafından açılan okullarının bir bölümünü kapattı.

c) Yeni-Osmanlıcı açılımın kritik bölgesi olan Arap ülkelerindeyse, AKP iktidarı açıkça saldırgan yöntemler izlemiş, zaman zaman ABD planlarının dahi ötesine geçen zorlamalara girişmiştir. Yeni-Osmanlılık, bir bölümü AKP yönetimince açıkça zikredilen ve her biri gerilim hatta çatışma nedeni sayılabilecek saiklerle hareket etmiştir.

- Yeni Osmanlılık, temkinli Türkiye burjuvazisini yeni yatırım alanları ve pazarlar uğruna daha cesur politikalara ikna etmenin anahtarı olarak görülmüştür.

- Yeni Osmanlılık, İkinci Cumhuriyet'in istikrara kavuşması ve konsolide olması için gerekli enerjiyi sağlayacak bir dış politika pratiği olarak kurgulanmıştır.

- Yeni Osmanlılık, ABD emperyalizmiyle işbirliğini daha da derinleştirmek, Washington'un bölgesel

Osmanağa Mah. Serasker Cad.
Kazasker Sk. No: 10
R. D. K. BUL
Tel: +90 216 414 65 04
Faks: +90 216 346 11 37
www.tkp.org.tr

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

COMMUNIST PARTY of TURKEY

TKP

baş taşeronu haline gelmek için bir araç olarak tasarlanmıştır.

- Yeni Osmanlıcılık, AKP gericiğinin ideolojik motivasyonu olan Sünni eksenini oluşturmak ve güçlendirmek için bir yol olarak tercih edilmiştir.
- Yeni Osmanlıcılık, gerici Arap iktidarlarıyla siyasi, ideolojik, askeri ve finansal ilişkilerin hacmini genişletecek bir kanal olarak değerlendirilmiştir.
- Yeni Osmanlıcılık, Kürt sorununun kontrol altına alınması, hatta bir olanağa dönüşmesi için uygun strateji olarak belirlenmiştir.
- Yeni Osmanlıcılık Irak Kürdistan'ı ve Suriye'de zengin petrol yataklarının olduğu bölgelerin siyasi ve ekonomik açıdan Türkiye'yle entegrasyonu ve Türkiye'nin gevşek, âdemi merkezîyetçi bir yapıya geçişini kolaylaştırıcı bir proje olarak planlanmıştır.
- Yeni Osmanlıcılık, Türkiye kapitalizminin İslam dünyasındaki rakipleri olan İran ve Mısır'ın ekarte edilmesi, bölgedeki önemli ABD ortağı İsrail karşısında Türkiye'nin elinin güçlenmesi için bir olanak olarak kabul edilmiştir.

d) Yeni-Osmanlıcılık şu ana kadar dört evreden geçmiştir. Evrelerden ilki, hazırlık ve yoklama evresidir. AKP daha hükümet olmadan önce ABD yönetimi ile pazarlık yapmaya başlamış ve onu kendisine yeni roller vermesi için ikna etmeye çalışmıştı. Washington'u bölgedeki bazı İslamcı güçlerle işbirliği yapmaya da çağıran AKP, yeni düşman gereksinimini İslamcılarla karşılayan ABD yönetimini ikna edemese de, kendisini iktidara taşıyacak desteği fazlasıyla almıştı. Söz konusu dönem boyunca AKP'nin Gülen cemaatinin de yardımıyla İslam coğrafyasındaki siyasi, kültürel ve ekonomik etkisi hızla arttı.

Yeni Osmanlıcılığın ikinci evresinde, Erdoğan'ın şahsında Türkiye gericiği Ortadoğu halklarını aldatmak, emperyalizme ve siyonizme karşı onlardan yana tutum alındığına dair bir izlenim yaratmak için sistematik bir çalışma yürütmüş ve bunda büyük ölçüde etkili olmuştur. Bölgede ABD saldırganlığının hedef tahtasındaki Suriye ve İran yönetimleri, Filistin'deki siyasi güçler ve en önemlisi Arap halkları AKP'yi dost bir güç olarak görmüştür. İsrail'le yaşanan ve büyük bölümü şovdan ibaret olan gerilim, bu doğrultuda kullanılmış, AKP, NATO üyesi Türkiye'nin Arap dünyasındaki itibarsızlığını tersine çevirmiştir.

Üçüncü evre Obama'nın ABD Başkanlığı'na gelmesiyle başlamış ve AKP bölgeye daha fazla asker yollamayacak olan ABD'yi Sünni siyasi aktörlerle işbirliğine ikna etmiştir. Tunus ve Mısır halklarının ayaklanmasının Arap Baharı adı verilen sürece dönüşmesi ile Yeni-Osmanlıcı politikalar arasında açık bir bağ vardır. Her iki ülkede iktidara yerleşen siyasi partiler AKP'nin yakın müttefiki olduğu gibi, bu örneklerle beraber Libya'da elde edilen başarıyla birlikte sıra hem Erdoğan hem de Obama için büyük önem taşıyan Suriye'ye gelmiş oluyordu.

Yeni-Osmanlıcılığın dördüncü evresinin aynı zamanda bir son evre olması muhtemeldir. Suriye'de rejimi değiştirme girişimlerinin sonuçsuz kalması, Suriye halkının terör gruplarına karşı koyması ve Türkiye'de toplumda AKP'nin Suriye politikasına tepki oluşması, Mısır'da ciddi bir halk hareketinin kendisini göstermesi sonucu Müslüman Kardeşler rejiminin tutmaması, bütün hesapları altüst etmiştir.

Rusya bölgedeki çıkarlarını terk etmeyeceğini göstermiş, Amerika Birleşik Devletleri yönetimi Erdoğan'ın Ankara'nın dış politika pratiğinden hoşnut olmadığını ima etmeye başlamış, Türkiye'nin liderliğine

Ortadoğu Mah. Serasker Cad.
Kazasker Sk. No: 10
KADIKÖY İSTANBUL
Tel: +90 216 414 65 04
Faks: +90 216 346 11 37
www.tkp.org.tr

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

COMMUNIST PARTY of TURKEY

TKP

soyunduğu ABD taşeronlarından bazıları bu role AKP'nin sandığı kadar angaje olmadıklarını göstermişlerdir.

e) Yeni Osmanlı projesindeki tıkanma Kürt sorununda hükümetin büyük umutlar beslediği son hamleyi de belirsizliğe sürüklemiştir. Aslında "Barış Süreci", Suriye'de Baas yönetimini devirmek için bu ülkedeki Kürt gruplarla işbirliği boyutunu da kapsıyordu. Ancak büyük güçlerin 'Esad'lı çözüm' seçeneğini de masanın üstünde tutması, hedeflenen işbirliğini boşa çıkarmıştır.

f) Kürtlerin Irak'ta uzun süredir, Suriye'de ise çatışmalarla birlikte elde ettiği siyasi mevzilerin Kürt nüfusun en büyük ve en siyasallaşmış bölmesinin yaşadığı Türkiye'yi ve bir diğer bölge ülkesi İran'ı etkilememesi mümkün değildir. Bu dört ülkede Kürt sorunu birbirinden farklı tarihsel evrelerden geçse ve farklı sınıfsal, ideolojik, siyasi temellere sahip olsa da, Kürt sorunu her geçen gün daha fazla bölgesel nitelik kazanmaktadır. Bütün bölge halklarını ilgilendiren bir soruna ilişkin tavır alınırken, bölgesel ve uluslararası dengeler gözetilmek durumundadır. Bu bağlamda uluslararası sermayenin, emperyalizmin ve gerici güçlerin örtülü ya da açık mücadelesinin çıkarları belirleyici önem taşır.

g) Türkiye Komünist Partisi'nin Yeni Osmanlı projesini başından beri yakından takip edip, toplumu ve uluslararası kamuoyunu Türkiye'de iktidarın yönelimleri konusunda uyarması, Arap Baharı'na ilişkin kısa sürede doğrulanmış özgün saptamalarda bulunması tarihsel bir değer taşımaktadır. Önümüzdeki dönem, bölgedeki komünist ve ilerici güçler arasındaki işbirliği ve bilgi alışverişini artırmak, komünist hareketin bölgeye dair siyasi ve kuramsal donanımını daha da geliştirmek gerekecektir.

3. Kapitalizm artık sahte umut bile üretememekte, ölümü beklemektedir.

a) Kapitalizm, içinde bulunduğu ekonomik bunalımı aşamamaktadır. Kapitalizm tarihsel ve yapısal sorunlarla karşı karşıyadır. Yaşanan kriz, mali politikaların ürünü değil; son kertede aşırı üretim, kâr oranlarının düşmesi, üretimin toplumsal yapısı ile üretim araçlarının tekellerin elinde toplanması arasındaki çelişkinin yansımasıdır.

b) Krizin öncelikli olarak Avrupa Birliği kısıracısındaki zayıf bünyeli ülkelerde hissedilmesi şaşırtıcı değildir. Yunanistan ve Portekiz'e, Avrupa Birliği entegrasyon sürecinde yıkıcı ekonomik politikalar dayatılmış, bu ülkeler sanayisizleşmeye ek olarak tarımda da ağır darbeler almış, borç batağına sürüklenmiş, birliğin merkezinde duran Almanya ve Fransa karşısında ekonomik açıdan korumasız bırakılmışlardır. Benzer bir süreç, birliğe yeni üye olan eski sosyalist ülkeler için de geçerlidir. Ancak bu ülkelerdeki ekonomik yıkım tek başına Avrupa Birliği üyeliği ile açıklanamaz. Kriz, Avrupa Birliği'nin daha fazla kolladığı İspanya ve İtalya'yı, hatta güçlü emperyalist ülkeleri de derinden etkilemektedir. Kıtanın bütününde kriz ve durgunluğu açacak bir ekonomik dinamizm gözlenmemektedir.

c) Hegemonik emperyalist güç Amerika Birleşik Devletleri'nin krizin sonuçlarını hafifletmek için devreye soktuğu önlemler, hem bu ülke ekonomisinin hem de kapitalist dünya ekonomisinin sorunları derinleştirmektedir. ABD ekonomisini borçlanabilme yeteneği, dolayısıyla para piyasalarını kontrol yeteneği ayakta tutmaktadır. Emperyalist dünyanın zirvesindeki yerini, ekonomik gücünden çok siyasi ve askeri alandaki açık üstünlüğüyle koruyan ABD, başat emperyalist ülke olmaksızın yapamaz haldedir.

d) Yüksek büyüme hızlarıyla dikkati çeken Çin, Brezilya, Hindistan gibi ülkeler ve adı siyasi

Osmanağa Mah. Serasker Cad.
Kazasker Sk. No: 10
Kadıköy İSTANBUL
Tel: +90 216 414 65 04
Faks: +90 216 346 11 37
www.tkp.org.tr

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

COMMUNIST PARTY of TURKEY

TKP

nedenlerle onlarla birlikte anılan Rusya Federasyonu'nun bir ekonomik alternatif oluşturmaları söz konusu olmadığı gibi, kapitalizmin kriz dinamiklerini uzun süre kendilerinden uzak tutmaları da mümkün değildir. Geriden gelmenin avantajlarını kullanan, geniş iç pazar, kaynak ve işgücüne sahip olan bu ülkeler kriz koşullarında, büyük ölçüde yoğun emek sömürsü sayesinde elde ettikleri rekabet gücünü yitirmeye başlamıştır. Kriz koşullarında, gelişmiş kapitalist ülkelere pazar bağımlılığı, yoğun emek sömürsü sayesinde elde ettikleri rekabet gücünü değersizleştirmeye başlamıştır.

e) Kriz, emperyalist rekabeti tetiklediği oranda savaş olasılığı da artmaktadır. Şu ana kadar bölgesel ve iç savaşlar, askeri müdahalelerle sınırlı kalan çatışmaların nitelik değiştirmesi mümkündür. Pasifikte Rusya, Çin Halk Cumhuriyeti, Japonya ve ABD; Ortadoğu'da ABD, Rusya, Almanya; Afrika'da ABD, Çin Halk Cumhuriyeti, Fransa, Almanya arasındaki çelişkilerin hangi biçimler alacağı kestirilemeyeceği gibi, bu güçlerin nasıl bloklaşacağını kesin bir biçimde öngörmek de mümkün değildir.

f) Bir bütün olarak kapitalizmin insanlığa yoksulluk, ağır çalışma koşulları, işsizlik, gericilik ve savaştan başka sunacak bir şeyi kalmamıştır. Bundan daha önemlisi, kapitalizmin insanlığa sahte de olsa, yeni bir umut, yeni bir ideal sunma iddiası da kalmamıştır. Kapitalizmin tarihinde böyle bir perspektifsizlikle ilk kez karşılaşmaktadır. Bu aynı zamanda ağır bir siyasi ve ideolojik krizin yaklaşmakta olduğu anlamına da gelmektedir.

g) Kapitalizmin geleceksizliği, uluslararası komünist hareket için büyük bir fırsat yaratmaktadır. Hareket içindeki devrimci damarın güçlendirilmesi, liberal eğilimlerin etkisizleştirilmesi, hareketin ideolojik birliğini sağlama alınması için ortaya çıkan elverişli konjonktür değerlendirilmelidir.

4. Tarihimizin en önemli ve kapsamlı toplumsal hareketi olan Haziran Direnişi, AKP ve Erdoğan karşıtlığının ötesine geçecek bir siyasi enerji yaratmıştır.

a) Haziran Direnişi ölçek, biçim ve siyasi sloganları itibarıyla bir halk ayaklanmasıdır. Bu ayaklanma devrimci bir yükselişin ürünü olmaktan ziyade siyasi iktidarın ölçsüzlüğüne, zorbalığına ve kural tanımazlığına verilen sert bir yanıtıdır.

b) Haziran Direnişi, çevre duyarlılığı ve polis baskısına isyan noktasında patlamış olsa da, bu çaptaki bir hareketlenmede sık karşılaşılmayacak kadar baskın ideolojik ve siyasi çerçeveye sahiptir. Aydınlanmacı ve özgürlükçü ideoloji, kendisini siyasi açıdan mutlak AKP karşıtlığı ile ifade etmiştir.

c) Haziran Direnişi, soldadır. Aydınlanmacılık ve özgürlükçülük çoğu kez dayanışmacılık ve eşitlikçilikle harmanlanırken, yurtseverlik de hissedilmiştir. Sosyalist ideoloji ile direnişe katılan halk kitleleri arasında aşılmayacak hiçbir engel bulunmamaktadır.

d) Haziran Direnişi, kendiliğinden bir harekettir. Hiçbir kendiliğinden hareket, örgütlülüğü ve bilinçli katılımı bütünüyle sıfırlayamaz. Haziran Direnişi'nin başından itibaren örgütlü siyasi güçlerin hareketin organik bir parçası olması, bir koordinasyon merkezi olarak Taksim Dayanışması'nın ortaya çıkması, hareketin kendiliğinden karakterini ortadan kaldırmamaktadır.

e) Haziran Direnişi, emekçi katılımı yoğun olarak gözlense de, bir sınıf hareketi değildir.

Dayanışmacılık ve eşitlikçilik kendini emek-sermaye çelişkisi ekseninde değil vicdani ve etik temelde hissettirmiştir. Hareketin işyerlerine ve üretim sürecine yansması sınırlı olurken, emekçiler direnişe iş çıkışında ve ağırlıklı olarak mahallelerde katılmıştır. Haziran Direnişi, orta sınıfların damgası vurduğu bir toplumsal hareket olarak da görülemez. Direniş mekânlarına göre ağırlıklar değişse de hareketin her

Yurtiçi: Serasker Cad.
Kazasker Sk. No: 10
KADIKÖY İSTANBUL
Tel: +90 216 414 65 04
Faks: +90 216 346 11 37
www.tkp.org.tr

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

COMMUNIST PARTY of TURKEY

sektörden işçiler, işsizler, emekliler, ev kadınları, küçük esnaf ve öğrenciler katılmıştır.

f) Haziran Direnişi, kadınların yoğun olarak katıldığı bir toplumsal olaydır. Kadınları belirli rollere sıkıştırmak isteyen siyasi iktidar ağır bir yenilgi almıştır. Kadınlar, kendisini kadın kimliğiyle sınırlı tutan herhangi bir çalışma veya örgütlenme ile kesinlikle yaklaşamayacakları muazzam mevzileri, özgürlük taleplerini siyasal iktidara ve gericiliğe karşı savunarak kazanmışlardır.

g) Haziran Direnişi, "memleket sorunlarına duyarsız gençlik" algısının yüzeyselliğini bir kez daha ve apaçık bir biçimde açığa çıkarmıştır. Halk hareketi, gençlere indirgenemese de, emekçi ve öğrenci gençlik direnişe yığınasal bir katılım göstermiştir. Hesabını "apolitik gençlik" üzerine kuran siyasi iktidar ne kadar büyük bir hata yaptığını anlamıştır.

h) Haziran Direnişi, Meclis'teki muhalif partileri, sendikaları, Alevi örgütlerini hazırlıksız yakalamıştır. Ana muhalefeti temsil etmesine karşın, siyasi bir hedef formüle edemeyen CHP devre dışı kalmıştır. BDP veya genel olarak Kürt muhalefeti direnişi kendi gündemine karşı bir tehdit olarak algılamaya eğilim göstermiştir. Sendikalar ve Alevi örgütleri ise halk dinamiğiyle bütünleşme veya bu dinamikten beslenme becerisini gösterememiş ve etkisizleşmişlerdir.

i) Haziran Direnişi, sol içinde liberalizmden kopmak konusunda ikircikli davranan unsurlara ağır bir darbe vurmuştur. Yerelciliği ve taban inisiyatiflerini işçi sınıfı sosyalizmine alternatif olarak görenlerin bütün ezberi bozulmuştur. Devrimci demokrat aktivizmin ise gerçek toplumsal hareketlerin akıllı ve meşruiyetine ortak olma şansının bulunmadığı bir kez daha görülmüştür.

j) Haziran Direnişi, Kürt siyasetinin siyasal ve ideolojik yönelimleri açısından öğretici derslerle doludur. Temsilcilerinin hâlâ sürmekte olan çelişkili açıklamaları, Kürt siyasetinin Haziran Direnişi'nden duyduğu rahatsızlığı ortaya koymaktadır. Rahatsızlığın kaynağında yalnızca hareketin AKP karşıtlığı yatmamaktadır. Kürt siyaseti, kendi kontrolünde olmayan, kendi gündemiyle örtüşmeyen toplumsal hareketlere tahammül edememektedir.

k) Haziran Direnişi, bu aşamadan sonra, düzen içi arayış ve sürtüşmelerin içine hapsedilemez. Devrimci bir iktidar seçeneğinin henüz olgunlaşmamış olması, hareketi liberal ve sosyal demokrat etkilere açsa da, Haziran Direnişi'nin sosyalizmi burjuva ideolojisi ve siyaseti karşısında avantajlı kılan yapısında radikal bir değişim beklenmemelidir. Bu bağlamda hareketin bütünlüğü ve birliği kadar, halk hareketinin gerçek kurtuluş yoluna girmesi de önemsenmelidir. Önümüzdeki dönem bu yolu belirsizleştiren her tür çabaya karşı mücadele yürütülecektir..

l) Haziran direnişinin enerjisi, hem düzen siyasetinin, hem de direnişin ritminin düştüğü son dönemdeki önemli işlevselliklerine karşın forumların da ötesine işaret etmektedir. Sosyalist düşünce ve eylemin örgütlenmesi için çok büyük bir alan açılmıştır.

m) Haziran Direnişi yenilmemiş, ortadan kalkmamıştır. Önümüzdeki dönem, farklı biçimlerle de olsa, bu direnişin kendini var edeceği açıktır. Direnişin devrimci bir yükselişe dönüşmesi de mümkündür.

5. TKP, direnişe çok şey katmış, ondan öğrenmiş, dersler çıkarmış, siyasal ve ideolojik açıdan güven tazelenmiştir. Parti, halkın arayışına yanıt vermek, devrimci görevlerin üstesinden gelmek için üzerine düşeni yapacaktır.

a) Türkiye Komünist Partisi, Haziran Direnişi'ne siyasal ve ideolojik açıdan hazırlıksız yakalanmıştır.

TKP

Halkın AKP'ye boyun eğmeyeceğini, Türkiye'nin AKP'nin hazırladığı elbiseyi giymeyeceğini uzun süredir vurgulayan parti, yılın ilk yarısında halkın öfkesinin patlama noktasına geldiğini de belirlemişti. TKP, biriken öfkenin aydınlanmacı ve özgürlükçü karakterini de saptamıştı. Parti gençliğin önemini, Türkiye'deki aydınlanmacı ve yurtsever birikimin boyutlarını, Suriye'deki taraflaşmanın anlamını da kavramış, bu başlıklarda inisiyatif almıştır.

b) Türkiye Komünist Partisi, bugünkü iktidar ile hesaplaşmak ve sosyalizmi gerçek, somut bir seçenek haline getirmek arasındaki gerilimi küçümseyemez. Sorun yalnızca halkın AKP iktidarından bir an önce kurtulmak istemesi, dolayısıyla ortaya çıkışı zaman alacak bir siyasi seçenekten çok acil çözümlere yönelmesinde değildir. Yurtseverlik ve özellikle aydınlanmacılık ile sosyalizm programı arasındaki ilişkinin yeniden kurulması gerekmektedir. Her iki ideoloji, halk hareketiyle birlikte Birinci Cumhuriyet'in sınırlarını aştıkları oranda, boşa çıkmış, serbest kalmışlardır. Onları çekebilecek tek üst ideoloji sosyalizm olsa bile, toplumdaki aydınlanmacı ve yurtsever damarın kendiliğinden sosyalizm mücadelesine bağlanacağı düşünülmemelidir. Parti, bu iki yönelimi sol içi tartışmaları hiç veri almaksızın, değerlendirmek ve yeniden kurmak durumundadır.

c) Türkiye Komünist Partisi, yaygın halk hareketine işçi sınıfı karakteri çalma görevini uzun bir zaman dilimine yayamaz. Sınıfın örgütlenmesi ve halk hareketi içinde baskın unsura dönüşmesi için gerçekleştirilecek siyasal ve ideolojik hamle, emekçi kitleleri kötürümleştiren anlayış ve yapılarla açık bir hesaplaşma içine girmeksizin başarılı olamaz. Parti, işçi sınıfının örgütlü siyasete katılma yollarını kısaltmak, dolayimleri azaltmak durumundadır. Verili koşullarda toplumsal hareketlenmenin merkezinin işyerlerine kaymasını, sınıfın kendi öz örgütlenme modellerini yaratmasını beklemek yerine, işçi sınıfını hareketin bugünkü yapısına en uygun noktalarda güçlendirmek gerekir. Türkiye'de sendika ve meslek örgütlerinin işçi sınıfının siyasallaşması için bir ara uğrak, bir temas yüzeyi olarak değerlendirilmesi şu an için söz konusu değildir. Emekçiler dâhil olmak üzere, halk bu yapıları hem ufuk hem ölçek olarak fazlasıyla aşmıştır. Parti, sendika ve meslek örgütlerini gerçek bir mücadele olanağı sundukları oranda önemseyecek, güçlendirecek ancak sınıf çalışmalarının merkezine yerleştirmeyecektir.

d) Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfının değişen yapısını bir olumsuzluk olarak görmek bir yana, Haziran Direnişi'nin de ortaya çıkardığı olanakların üzerinde duracaktır. Eğitimli, genç ve dinamik geniş bir emekçi toplamını halk hareketinin merkezine yerleştirecek olan ideolojik, siyasal, örgütsel ve kültürel araçların geliştirilmesinde Parti kendi üzerine düşen görevi başka oluşumlara havale etmek yerine, bütün çalışma alanlarını yeniden yapılandırmalıdır.

e) Türkiye Komünist Partisi, öğrenci gençliğin örgütlenmesinde, daha büyük ölçeklere hitap etme kararlılığını sürdürmelidir. Düne göre bugün yeni bir öğrenci hareketi yaratma olanağı artarken, geçmişe öykünme ve onu tekrar etmekten uzak durma ihtiyacı da kendini dayatmaktadır. 60'lardan gelen devrimci mirası değerlendirmek, bugünün görevlerini yerine getirmekle mümkündür. Öğrenci gençlik artık birkaç büyük kente sıkışan, ayrıcalıklı bir kesim değil, Türkiye işçi sınıfına ve işsizler ordusuna katılımın ara uğrağı haline gelmiştir. Parti, öğrenci çalışmasının özgünlük ve özerkliğini koruyacak ancak Parti'nin siyasal ve ideolojik gündemleriyle bağına güçlendirecektir. Ayrıca öğrenci gençlikle emekçi gençlik ve mahalle dinamikleri arasındaki geçişkenlik daha fazla dikkate alınacaktır.

Öğrenci Mah. Serasker Cad.
Kazasker Sk. No: 10
Rumeli YATIRIMCILAR
Tel: +90 216 414 65 04
Faks: +90 216 346 11 37
www.tkp.org.tr

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

COMMUNIST PARTY of TURKEY

TKP

f) Türkiye Komünist Partisi, giderek daha karmaşık hale gelen Kürt sorununda mümkün olduğunca açık, sade ve ilkeli bir yaklaşım sergileyecektir. Parti, Türkiyeli Kürt işçilerin biricik adresidir. Partinin programında birlikte mücadele, birlikte kuruluş yazmaktadır. Bunun anlamı Kürtlerin bir ulus olarak eşitlik ve özgürlük talepleriyle Türkiye işçi sınıfının kurtuluşu arasında tarihsel bir uyum olduğudur. Parti bu uyumu veri almaya devam edecektir. Kürt sorununda bölgesel ölçekte yaşanan gelişmeler ve Kürt ulusal hareketinin yönelimlerine dönük olarak da Parti'nin kılavuzu Türkiye ve bölgedeki devrim cephesinin çıkarlarıdır. Bu çıkarlar soyut değildir, emperyalizme, sermayeye ve gericiliğe karşı mücadele içinde belirginleşir. Parti dostlarını bu çıkarlar doğrultusunda belirler, düşmanını bu çıkarlar ışığında saptar.

g) Türkiye Komünist Partisi, Haziran Direnişi'nde ortaya çıkan hareketi daraltıcı, ayrıştırıcı tavrılardan uzak durmaya devam edecektir. Parti, solun diğer kesimlerine dönük rekabetçi ve sekter olmayan yaklaşımını da sürdürecektir. Mücadelenin çıkarlarının gerektirdiği, doğal olan her tür işbirliği, yol arkadaşlığı için TKP elinden geleni yapacaktır. Ancak TKP önümüzdeki dönemi ittifak arayışlarıyla geçirecek değildir. Parti, ideolojik ve siyasal görevlerinin üzerini örtecek, enerji çalacak gündemlerle oyalanmayacaktır. Bu tavır, yaklaşmakta olan yerel seçimlerde de geçerlidir. Parti halkın yurtsever, aydınlanmacı yönelimine yanıt veren, piyasa yerine toplumsal çıkarları savunacak belediye başkan adaylarının ortaya çıkması, bu karakterdeki adayların desteklenmesi için yapıcı politikalar geliştirirken bunu bütünlüklü bir ittifak beklentisiyle gerçekleştirmeyecektir. Belediye başkanlıklarına ilişkin bu hedef, yerel yönetimlerde komünist siyasetin temsiline dönük bir çalışmayla birleştirilecek, uyumlu kılınacaktır.

h) Türkiye Komünist Partisi, halkın "Hükümet İstifa" talebini ciddiye almakta, bu taleple ortaklaşmaktadır. Bu talebin karşılanması, sosyalist seçeneğin güçlenmesini beklemez. Tersine sosyalist seçeneğin güçlenip güçlenmemesi, bu talebin karşılanmasında komünistlerin etkisine göre belirlenecektir.

i) Olası bir toplumsal hareketlenme sırasında Parti'nin karşılaşacağı sorunlara ilişkin öngörüler de maalesef büyük ölçüde doğrulanmıştır. Parti siyasetini daha etkili kılacak ve devrimci görevler için daha uygun bir örgütsel yapılanma ve işleyişe geçmek için zaman yetmemiştir. Bununla birlikte, halk hareketi, her tür yönetsel müdahaleden daha verimli olmuş, bir yeniden yapılanma için gerekli kolektif iradenin ortaya çıkışını kolaylaştırmıştır.

j) Türkiye Komünist Partisi, uzun süredir tartıştığı siyasal odaklanma ve örgütsel sadeliğe Haziran derslerinden yararlanarak ulaşacaktır. Halk siyasi iktidarla hesaplaşmak konusunda sarsılmaz bir kararlılık içindedir. TKP, bu kararlılığı güçlendirmek, bu kararlılığa örgütlülük katmakla görevlidir. Halk bugünkünden farklı bir siyasi seçenek arayışındadır. TKP, bu arayışın sola, sosyalizme açık oluşundan sosyalist bir seçenek çıkarmakla görevlidir. Parti iç içe geçen bu iki siyasi göreve odaklanacaktır. Parti örgütü de bu iki göreve en uygun biçimde sadeleşecektir.

k) Türkiye Komünist Partisi, aydınlık bir Türkiye'ye dönük inançla, emekçi halkımızı, aydınları, öğrencileri, sosyalist seçeneği güçlendirmek ve sosyalist iktidarı kurmak için Parti saflarına çağırmaktadır.

Osmanağa Mah. Serasker Cad.
Kazasker Sk. No: 10
Kadıköy İSTANBUL
Tel: +90 216 414 65 04
Faks: +90 216 346 11 37
www.tkp.org.tr

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

COMMUNIST PARTY of TURKEY